

vil jeg ogsaa være imod, fordi det i alt væsentligt vilde fremkalde de gamle Tilstande. Løbet vilde sikkert idelig sande til. Det vilde blive nødvendigt at stationere en Sandpumper dernede for at holde det aabent, og denne Sandpumper vil i årlig Drift koste mellem 50,000 og 60,000 Kr. Og selv om Løbet befæstes, hvorved Udgifterne vil løbe op til i alt ved Gødelen 3 Mill. Kr. og ved Hegnet 3,800,000 Kr., vil det sikkert sande til alligevel. Den Erfaring er vundet ved Hvide Sande, at her kan Løbet holdes aabent. Gaar man ned til Hegnet eller Gødelen, vil Ulemperne for Landbruget vende tilbage — dog maaske til at begynde med i mindre Maalestok end tidligere —, og Saltvandsfiskeriet vil i hvert Fald være ødelagt.

Det Forslag, som jeg synes bedst om, er Nr. 4, hvorved der bliver et stort Udløbsareal, som vil gavne Fiskeriet. Men ved et saadant stort Udløbsareal bliver Faren for Oversvømmelser større, og for at afføde denne Ulempe foreslaas det da at inddige de lavt liggende Arealer. Jeg tror, at dette i det lange Løb vil være den bedste Løsning. Men alligevel har jeg den Opfattelse, at denne Løsning maa opgives, thi Sydpartiet gaar i sine Adresser meget energisk mod Digerne, og at paatvinge Beboerne mod deres Villie en Foranstaltning, selv om man mente, den var aldrig saa god, vilde efter min Mening ikke være tilraadeligt.

Tilbage er saa Forslagene 1. a. og 1. b. Forslag 1. a. er i sit Hovedprincip et Forsøg paa at gennemføre det oprindelige Forslag. Kun er baade Bundsikring og Indbygninger langt stærkere end fastsat ved Loven af 1912. Forslag 1. b. er udarbejdet af Ingeniør Munch-Petersen og efter et andet Princip end 1. a. Ingeniør Munch-Petersen bygger paa de Erfaringer, han har indvundet ved sit mangeaarige Arbejde ved Høfderne. Han tænker sig Molerne Yderdel af løst udkastede Betonblokke, saaledes at Molerne skraaner stærkt til Siderne, og saaledes at de i Enderne skraaner saa stærkt, at de ved Bunden støder sammen og danner en Slags Bundsikring. Jeg synes, at dette Forslag er meget tiltalende, Molerne vil nu ved den stærke Udskæring i Strømlejet blive ført ned til en ret betydelig Dybde, saa Underskæringen ikke bliver saa stor, som den vilde blive, hvis den blev ført mindre dybt ned, men selv om nogen Underskæring finder Sted, gør det i Virkeligheden ikke saa meget, Molerne kommer ikke som nu til som en Bro at

hænge over Underskæringen, de vil synke og vedblive at synke, til de naar et vist Punkt. Men Synkningen giver sig straks til Kende paa Overfladen, og der kan da føres nye Betonblokke ovenpaa. Med dette Anlæg vil der umiddelbart følge nogle Aars Vedligeholdelse. Hr. Munch-Petersen mener, at der vil blive Tale om 2—4 Aar, inden Molerne endelig har sat sig, og at Vedligeholdelsen årlig vil andrage fra 10,000 til 20,000 Kr.

Jeg gaar ud fra, at disse forskellige Forslag, som den højtærede Minister har været saa venlig at vedhæfte sit Lovforslag, vil blive gjort til Genstand for Drøftelse i et Udvalg. I alle Tilfælde vil jeg anbefale, at det, man tilstræber, maa blive en endelig Løsning af denne Sag, hvad enten man ønsker at lukke Udløbet ved Hvide Sande eller at holde det aabent. Og endelig vil jeg anbefale, at man i Udvalget søger at arbejde hurtigt. Ministeren nævnte i sin Forelæggelsestale, at det saa ud til, at der var Fare for Bagskæring ved den nordre Mole. I denne Forbindelse vil jeg henstille, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt, at Rigsdagen hurtigst muligt for at imødegaa en saadan Bagskæring vedtog at føre den nordre Mole noget længere ud. Derved vilde intet være foregrebet, men naar man fører den nordre Mole længere ud, vil Sandlejringen sandsynligvis følge med, som den har gjort tidligere, og saa vilde Faren for Bagskæring rimeligvis være udelukket. Jeg synes, at dette kunde gøres, og jeg vil tro, at man fra alle Sider kunde blive enig derom, fordi man derved ikke i nogen som helst Maade vilde foregribe, hvad man ellers vilde gaa til. Hvis man gjorde det her antydede, var der ogsaa den Mulighed, at Udvalget kunde tage sig lidt mere Tid, end jeg synes, det ellers har Lov til, for at overveje den endelige Løsning, som man maatte mene skulde træffes ved Hvide Sande.

K. M. Klausen: I Maj Maaned 1912 blev der her i Folketinget med 53 Stemmer vedtaget et Lovforslag, som gik ud paa at lukke Gennemskæringen ved Hvide Sande og at genaabne Nymindegab, og hertil blev der bevilget et Beløb af indtil 700,000 Kr. I Landstinget blev Lovforslaget ændret, og den væsentligste Ændring var den, at man foran Ordet „lukke“ satte det lille Ord „delvis“, altsaa vedtog, at man delvis skulde lukke ved Hvide Sande. Dette lille Ord „delvis“, som Landstinget fik sat ind, og som blev den